

РЕШЕНИЕ

№ 1778

гр. София, 18.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 13.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **1572** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс, във вр. чл. 211 от Закона за Министерството на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по жалба на М. В. Я., от [населено място], чрез представител по пълномощие адв.М. П., против Заповед № 513з-395 от 17.01.2023 г., издадена от директора на Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с която на основание чл. 204, т. 3, чл. 194, ал. 2, т. 4, вр. с чл. 197, ал. 1, т. 6, във вр. с чл. 203, ал. 1, т. 13 вр. чл. 226, ал. 1, т. 8 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР), на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „уволнение” и е прекратено служебното му правоотношение.

В жалбата се релевират доводи, че оспорената заповед е издадена при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, като противоречаща на материалните разпоредби на ЗМВР и при съществено несъответствие на целта на закона. Жалбоподателят твърди, че към датата на издаване на процесната заповед е заемал длъжността „командир на отделение“ в група „Охрана на обществения ред“ на сектор „Охранителна полиция“ към 04 РУ при СДВР и като такъв заемал мл. изпълнителска длъжност по смисъла на чл. 143, ал. 1, т. 7 от ЗВМР. Счита, че в административното производство по налагане на дисциплинарното наказание са допуснати съществени административнопроцесуални нарушения, които са довели до ограничаване правото му на защита. Навежда довод, че оспорената заповед е нередовно връчена, тъй като действието е извършено извън работно време на

работното място, без предварително връчена покана на посочения от него адрес. Поддържа, че в случая е налице превратно упражняване на власт от страна на дисциплинарно-наказващият орган (ДНО) в нарушение на принципът на чл. 6 от АПК. Релевират се доводи, че неправилно изяснената фактическа обстановка е довела до неправилен анализ и оценка на събраните доказателства при формиране на вътрешното убеждение от страна на ДНО с оглед на неправилно определена квалификация и тежест на нарушението, личността на нарушителя и обстоятелствата, при които е било извършено нарушението, което е довело до несъобразяване на обжалваният административен акт с целта на закона. Излага доводи, че дисциплинарното наказание не е индивидуализирано в необходимата степен от фактическа страна, с което е допуснато нарушение на изискуемите реквизити за съдържание по смисъла на чл. 210, ал. 1 от ЗМВР, което е довело до нарушаване на установената форма по смисъла на чл. 146, т. 2 от АПК. Моли обжалваната заповед да бъде отменена като незаконосъобразна и неправилна. В открито заседание оспорването се поддържа от адв. П., който представя писмени бележки. Претендира присъждането на разноски по делото.

Ответникът – Директор на Столична дирекция на вътрешните работи, чрез процесуален представител юрк. Д., изразява становище за неоснователност на жалбата и моли да бъде потвърдена обжалваната заповед като законосъобразна. Подробни съображения развива в писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

От представените по делото доказателства се установява, че към датата на издаване на оспорената заповед жалбоподателят е заемал длъжността „командир на отделение“ в група „Охрана на обществения ред“ на сектор „Охранителна полиция“ към 04 Районно управление при Столична дирекция на вътрешните работи.

Установява се, че дисциплинарното производство по чл.207 ,ал.1,т.2 ЗМВР срещу М. В. Я., приключило с оспорената заповед, е образувано със заповед № 513з-11105 от 20.12.2022г. на „за директор“ на СДВР /л.л.58-64/ във връзка с постъпили предварителни данни, съдържащи се в справка № 513р-111629/14.11.2022 г. по описа на СДВР/л.213-л.226/ ведно с материалите от извършена проверка по чл. 205, ал. 2 от ЗМВР, разпоредена със заповед № 513з-8094/20.09.2022 г. на директора на СДВР/л.227-л.228/, по доклад № 4575р-1768/31.08.2022г.на дирекция „Инспекторат“-МВР/л.245-л.342/, във връзка със заповед № 8121з-870/07.07.2022г. на министъра на вътрешните работи, срещу младши експерт М. В. Я. и младши експерт И. Ч., служители в 04-то РУ-СДВР.

Видно от мотивите на заповед № 513з-8094/20.09.2022 г. на директора на СДВР, предварителните данни съдържащи се в доклада на Инспектората-МВР са за това, че младши експерт М. Я. и младши експерт И. Ч. се познават добре с Г. С., предизвикал тежко пътнотранспортно произшествие, при което са загинали две лица на 05.07.2022 г., в [населено място], на [улица]. Служителите са дали сведения, в които заявяват ,че ползвали автомивка ,собственост на Г. С. за да измият личните си автомобили, като не заплащали за услугата; че на 05.07.2022 г., около обяд, младши експерт Я. и младши

инспектор Ч., пристигнали на автомивката на С., където имало спрени два автомобили - марка „М.“, а другият марка „А.“, модел „Ку 7“, като вторият автомобил е бил с регистрационни табели на друга държава, собственост на С.. По молба на същия двамата служители закарали лекия автомобил марка „А.“, модел „Ку 7“ в автосервиз в[жк], като автомобилът е бил управляван от младши инспектор И. Ч., а младши експерт Я. е пътувал на пасажерското място до него. През цялото време зад тях се е движел С. управлявайки лекия автомобил „М.“. В автомобилът марка „А.“, модел „Ку 7“, с който са се придвижвали на таблото на предното стъкло имало полицейски лампи, както и палки на МВР зад предните две седалки. След като оставили автомобила в автосервиза служителите се качили в „Мерцедеса“ при С. и той ги върнал обратно в автомивката. Комисията от дирекция „Инспекторат“-МВР намира поведението на полицейските служители М. Я. и И. Ч. за укоримо и несъвместимо с етичните норми за поведение на държавни служители в МВР, тъй като действията им са в противоречие с изискванията на т.45 от Етичния кодекс за поведението на държавните служители в МВР/л.290-л.291/.

Със цитираната заповед от 20.09.2022г.на директора на СДВР проверката е възложена на комисия в състав от трима служители на СДВР-председател главен инспектор Б. Д. С.-началник на 01 сектор „Организация на охранителната дейност“ към отдел „Охранителна полиция“ при СДВР и членове – старши инспектор П. Д. Д.-началник на група „Организация и контрол на патрулно постовата дейност“ на 01 сектор „Организация на охранителната дейност“ към отдел „Охранителна полиция“ при СДВР и инспектор И. Г. Л. -полицейски инспектор 4-та степен в група „Организация и контрол на патрулно постовата дейност“ на 01 сектор „Организация на охранителната дейност“ към отдел „Охранителна полиция“ при СДВР. Определен е двумесечен срок за приключване на проверката. Заповедта е съобщена лично на М. Я. и на И. Ч. на 28.09.2022г. В хода на проверката са същите са дали писмени сведения ,конкретно жалбоподателя -на 30.09.2022г./л.231-л.233/. В хода на проверката, на 10.11.2022г. са събрани и приобщени обобщена справка по заповед № 513з-5936/08.07.2022г.на директора на СДВР от воденото дисциплинарно производство срещу младши инспектор С. Р., копия от предоставените с писмо № 225000-14142/25.07.2002г от прокурор З. М. материали от следствено дело № 49/2022г. ,протоколи за разпит в качеството на свидетели на М. Я., З. С., А. И. и М. И.. Проверката приключва със справка № 513р-111629/14.11.2022 г. по описа на СДВР, в която по т.1 е направено предложение срещу жалбоподателя младши експерт М. В. Я., да бъде образувано дисциплинарно производство по смисъла на чл.207,ал.1,т.2 от ЗМВР за допуснато тежко нарушение на служебната дисциплина на основание чл.194,ал.2,т.4 „неспазване правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР“, съставомерно по чл.203,ал.1,т.13 от ЗМВР“деяния несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР ,уронващи престижа на службата“, за което се налага дисциплинарно наказание „уволнение“.

На 20.12.2022г.,от „за директор“ на СДВР/съгласно заповед № 513з-11024/16.12.2022г. на директора на СДВР на л.185 от делото/и след като се запознава със справката от 14.11.2022г., ведно с материалите от извършената проверка разпоредена със заповед №513з-8094/20.09.2022г., издава горепосочената заповед 513з-11105 за образуване на дисциплинарно производство по чл.207,ал.1,т.2 срещу оспорващия Я.. Със заповедта е определен дисциплинарно разследващ орган /Д./ в състав председател -комисар К. С. С.-ВПД заместник-началник на отдел „Охранителна полиция „ при СДВР и членове

-главен инспектор П. Е. П. -началник сектор „Охранителна полиция“ към 05 РУ при СДВР ,М. Б. Б.- старши експерт в 02 сектор „Дисциплина ,дисциплинарна практика и професионална подготовка“ към отдел „Човешки ресурси“ при СДВР и Х. С. Х.-главен юрисконсулт в 01 сектор „Административно и правно обслужване към отдел „Координация и информационно-аналитична дейност“. Определен е четиримесечен срок на Д. за изготвяне на становище, относно наличието на основание за реализиране на дисциплинарната отговорност спрямо младши експерт М. Я.. Жалбоподателят е надлежно уведомен и е получил препис от заповедта на 21.12.2022г.,видно от саморъчно вписания от него текст на л.65 от делото. Посочил е като лице, по чл.205,ал.2 от ЗМВР, което да го подпомага в защитата адв. М. П..

На 21.12.2023г. на М. Я., лично, от Д. е връчена покана № 513р-1261878 21.12.2022г./л.195/ в която са разяснени правата му, съгласно чл.207,ал.8 от ЗМВР и е даден срок до 05.01.2023г. да депозира писмени обяснения или възражения в деловодството на СДВР за запознаване със заповедта за образуване на дисциплинарното производство ,с даване на писмени обяснения.

От приемо-предавателни протоколи, рег. №513р-846/04.01.2023г./л.179/ ,рег. № 513р-984/04.01.2023г./л.178/и рег. № 513р-127953/30.12.2022г./л.180-л.181/ се установява, че на жалбоподателя са предоставени копия на всички поискани от него материали ,събрани в дисциплинарното производство.

На 03.01.2023г.на М. Я. от Д. е връчена покана за даване на писмени обяснения № 513р-417/л.117-л.118/.

На 04.01.2023г. от М. Я. до директора на СДВР е депозирано писмено обяснение, с рег. № 513р-850, към което е приложено пълномощно от 21.12.2022г. за упълномощаване на адв. М. П.. Жалбоподателят заявява в обяснението, че не е извършил визираните нарушения в предявената му заповед за образуване на дисциплинарното производство срещу него; не е прикривал нарушения на лицето Г.С.; не е формирал у него чувството на безнаказаност, в резултат на което да е възникнало ПТП; не е запознаван от полицаи Ч. ,лицето С. да е обявено за общодържавно издирване; не е запознаван с информация това лице да представлява интерес за полицията или е криминален контингент; не знае кой е собственик на автомивката на х-л „М.“ ; отрича да е управлявал автомобил, за който да е знаел, че е собственост на криминално проявено или издирвано лице или че е свързан с престъпление; не му е известно лицето С. да притежава полицейски атрибути, като буркани, палки и др; счита че в производството не са събрани нужните данни за изясняване на обективната истина и прави искания за събиране на писмени доказателства посочени в 6 точки, държи да бъдат повторени процесуалните действия на запознаването му със заповед 513з-11105/20.12.2022г. и всички материали в производството в присъствието на посочения от него за подпомагащ адвокат П.. Обясненията на жалбоподателя са приети от дисциплинарно наказващия орган – директора на СДВР на 12.01.2023г./л. 122-л.123/.

На 04.01.2023г., с вх. № 513р-849 от Я. до директора на СДВР е депозирано още едно обяснение във връзка с връчената му покана № 513р-417от 03.01.2023г., в която той заявява, че не е запознаван с протокол срещу подпис ,че лицето С. е ЛППИ по категория за територията обслужвана от 04-то РУ при СДВР; познава Г.С. визуално от около три години, не помни откъде и откога, контактите му с него са случайни; не помни да е управлявал автомобил собственост на С. и да е бил пасажер в автомобил негова собственост; не е мил служебния автомобил на автомивка в хотел „М.“, не е

управлявал автомобили, за които да е знаел, че са свързани с престъпление или са собственост на криминално проявени или издирвани лица; не си спомня дали на 15.06.2022г. е бил на работа; не е присъствал на инструктаж ,на който да му е обявявано, че Г. С. е обявен за общо държавно издирване;/ л.125/.

От справка УРИ 228р-30974 / 23.12.2022г. на началник група ООР сектор ОП при 04 РУ -СДВР/ л.129/във връзка с искане от Д. с писмо от 22.12.2022г. с рег. № 513р-126600 се установява, че младши експерт М. Я. и мл. инспектор И. Ч. не са запознавани със списък на лицата от криминалния контингент живеещи на територията на 04-то РУ -СДВР; в наличния в 04-то РУ -СДВР списък с рег. № 228р-2055/27.01.2022г. не фигурира лицето Г. С..

Установява се, че с протокол №513р-1696/06.01.2023 г. по описа на СДВР/л.194-л.196/ към дисциплинарно производство са приобщени материали от воденото по случая досъдебно производство № 11198/2022 г. по описа на СДВР, пр.пр. № 13659/2022 г. по описа на СГП ,досъдебно производство № 49/2022 г. по описа на НСлС.

Установява се, че с писмо рег. № 8121р-27380/23.12.2022г. на директора на ДПВО-МВР на Д. е предоставена информация за отразяване в медиите/ на подробности за познанството на приятеля на С. Р. и други служители с Г. С./л.139-л.166 /която е приобщена към дисциплинарната преписка .

От Д. са снети допълнителни писмени сведения с рег. № 513000-78441 от 22.12.2022г./ л.170-л.171/ от които се установява че свидетеля З. С. С., е заявил, че поддържа изцяло изложеното от него в писмено сведение от 30.09.2022г., дадено в СДВР и при разпитите му до момента в досъдебното производство и допълва че работил от средата на юни 2022г. на автомивката на хотел „М.“, шеф му бил Г.С., имало една жена С. ,която също му била шефка ,гледала го как работи и събирала пари от клиентите; тя имала приятел – М. , който често миел колата си О. ,а понякога карал и С., той да му я мие; виждал в колите на С. и М. полицейски якета; М. бил идвал 7-8 пъти ,миел си колата и не заплащал; идвал и друг приятел на С. и М. -И., който шофирал личен автомобил Ф. и в него имало полицейско яке; в колите на шефа му Г. С. - А. Q 7 и М. S класа, виждал ,че имало полицейски лампи, които били поставени зад предното стъкло на таблото, стъклата на колите били затъмнени; виждал полицаите М. и И. да се возят в колите на С. заедно с него; С. си мислел, че С., С.,М. и И. са полицаи и че са колеги и приятели.

От снетите допълнително сведения от Д. сведение рег.№ 513000-78446/22.12.2022г. от А. М. И. ,се установява че същия свидетел подържа изцяло писменото си сведение от 30.09.2022г. дадено в СДВР и разказаното от него в разпитите му до момента по случая Г. С. и допълва, че работил в автомивката на хотел „М.“ от 05.07.2022г.,като отишъл там в 20.00ч., З. го завел и му казал че трябвало да измият двете коли на шефа, докато З. миел Аудито на шефа,той видял че вътре на таблото имало синя лампа полицайка, той още не познавал шефа си , видял само С. и нея не я познавал дотогава, разпознал я по късно от медиите, че е полицай.; не познавал М. и И..

От снетите допълнително сведения от Д. обективирани в сведение с рег № 513000-127273/23.12.2022г. от М. Ц. И. ,брокер на недвижими имоти в Агенция за недвижими имоти „Л.“, се установява че тя поддържа изцяло изложеното от нея в проведения разпит на свидетел във връзка с досъдебното производство на Г.С. и допълва че на 05.07.2022г. между 16-17ч. пътувала със С. в колата му сив М. с чуждестранни номера, в която имало полицейска стоп палка и буркани; палката се намирала зад шофьорската седалка ,а буркана на таблото срещу пасажерското място;

между двата огледа С. сменил колата с друга -черен джип ауди с чуждестранни номера, в който също имало стоп палка зад шофьорската седалка и буркан на таблото срещу пасажерското място; разпознала че това е автомобил в който се е возила през деня, когато гледала в новините кадрите заснети след катастрофата на бул. Ч. връх, не познавала полицейски служители с имена И. и М..

От Д. е изготвена обобщена справка рег. № 513р-2142/06.01.2023г. по описа на СДВР, в която подробно са описани действията ,извършени от органа и доказателствата събрани при разследването. Д. е приел за установено следното :

На 04.07.2022 г. младши инспектор И. Ч. бил повикан по телефона от младши експерт М. Я. на автомивката в хотел „М.“, собственост на Г. С., за да им помогне, тъй като щели да местят оборудването на автомивката на друг адрес, но не бил осигурен транспорт и по тази причина само пили кафе и измили личните автомобили. За измиването на автомобилите, младши експерт Я. и младши инспектор Ч. не платили, защото сами измили автомобилите си. В същия ден се разбрали да се видят на следващия ден - 05.07.2022 г., за да пият кафе и да закарат лек автомобил марка „А.“, модел „Ку 7“, с чужди регистрационни номера, собственост на Г. С., до автосервиз в[жк]. На 05.07.2022 г., около обяд младши експерт Я. отишъл автомивката, но забелязал, че няма никой и си отворил сам и влязъл, тъй като имал карта бариерата на автомивката. След това, по телефона го потърсил младши инспектор И. Ч., който му казал да излезе пред автомивката, където били паркирани два автомобила - черен джип марка „А.“, модел „Ку 7“, собственост на С. и лек автомобил марка „М.“ модел „С - класа“. Младши инспектор И. Ч. управлявал лекия автомобил марка „А.“, модел „Ку 7“, а лекия автомобил марка „М.“, управлявал Г. С.. Младши експерт Я. пътувал в автомобила марка „А.“, заедно със младши инспектор Ч., като се возел на предната пасажерска седалка, за да закарат автомобила на ремонт, за който С. говорил няколко пъти. Оставили автомобила марка „А.“ в автосервиз находящ се на [улица], в [населено място], откъдето до автомивката ги върнал С. с лекия автомобил марка „М.“. В автомобила, управляван от младши инспектор И. Ч. на таблото на предното стъкло имало полицейски лампи, както и палки на МВР зад предните две седалки. След като оставили лекия автомобил марка „А.“ на ремонт, С. върнал младши експерт Я. и младши инспектор Ч. на автомивката с другия автомобил марка „М.“. Малко по-късно на автомивката дошла и приятелката на младши експерт Я., С. Р., която към онзи момент също била полицейски служител в сектор „Охранителна полиция“ към 01 РУ-СДВР (понастоящем с прекратено служебно правоотношение в МВР). Впоследствие, на същата дата, около 23,00 ч. в [населено място] на кръстовището на [улица]с [улица], Г. С., управлявайки същия автомобил марка „А.“, модел „Ку 7“, черен на цвят с чуждестранни регистрационни табели е предизвикал тежко пътнотранспортно произшествие, вследствие на което са загинали две лица. Г. С. е напуснал местопроизшествието, като се е укрив в дома си на [улица], намиращ се в близост до автомивката, собственост на С., за което е бил подпомогнат от служителката С. Р., З. С. и А. И. - миячи в автомивката на С.. Младши експерт Я. е бил назначен нощна смяна за времето от 19,00 ч. на 05.07.2022 г. до 07,00 ч. на 06.07.2022 г., като около 23,00 ч. бил изпратен на възникналото тежко пътнотранспортно произшествие на [улица].

Гореописаната фактическа обстановка се установява от свидетелските показания по досъдебно производство № 49/2022 г. по описа на Национална следствена служба, пр. пр. № 13659/2022 г. по описа на СГП на лицата М. И., З. С. и младши експерт М. Я..

На следващо място Д. е установил от свидетелските показания дадени по посоченото досъдебно производство на свидетеля М. Я. от 07.07.2022 г., че служителят заявява, че познава Г. С., тъй като през годините му е извършвал полицейски проверки, като доколкото знаел, същия живеел в района на 04 РУ-СДВР и го виждал редовно. Около два месеца преди инцидента С. започнал да поздравява М. Я., като го видел по улиците и му казал, че има автомивка на паркинга зад хотел „М.“, като му предложил да мие автомобила си там. Я. често посещавал автомивката на С., като за последните две седмици е ходил 7-8 пъти и водел там и приятелката си С. Р., която ходела там и в негово отсъствие, като служителя потвърждава, че не е заплащал за миенето на автомобила си, тъй като С. отказвал да му вземе пари. В разпита си, младши експерт Я. заявява, че на 05.07.2022 г., около 12,30 ч. отишъл с личния си автомобил в автомивката. Тъй като там нямало никой, а той имал карта от бариерата на входа, си отворил сам и влязъл. По телефона му позвънил младши инспектор И. Ч. и му казал да излезе пред автомивката. Младши инспектор Ч. бил с черен джип марка „А.“, модел „Ку 7“, за който младши експерт Я. предположил, че е на Г. С., тъй като Ч. нямал такава кола. Младши инспектор Ч. помолил младши експерт Я. да се качи в колата при него, за да я закарат на ремонт, като пред автомивката бил и Г. С., който бил с друга кола марка „М.“. Сервизът, където закарали лекия автомобил марка „А.“ се намирал на улицата, която е продължение на [улица], след като се подмине отбивката вдясно за У.. След като оставили лекия автомобил марка „А.“ в сервиза, се прибрали с другия лек автомобил марка „М.“ на автомивката, където дошла и приятелката му С. Р.. Около 16,00 ч. младши експерт Я. и младши инспектор Ч. си тръгнали от автомивката около 16,00 ч. Служителят М. Я. заявява, че на 05.07.2022 г. бил нощна смяна и около 23,00 ч. бил изпратен на местопроизшествието на ПТП на [улица]. Докато запазвали местопроизшествието и правели оглед на автомобила забелязал, че на таблото на автомобила имало изкривена сигнална лампа тип „Б.“, която се използва от автомобилите със специален режим на движение. След като разговаряли с очевидци на катастрофата, същите заявили пред полицейските служители (в присъствието на младши експерт Я.), че автомобилът се движил с много висока скорост и с включени сигнални лампи. На местопроизшествието разпознал една от джантите на автомобила, който предизвикал пътнотранспортното произшествие, като това била джантата от автомобила на С. и предположил, че именно автомобилът, управляван от С. е предизвикал тежкото пътнотранспортно произшествие, при което са загинали две лица. Я. се обадил по телефона на С. Р. и й казал за инцидента и, че според него именно С. е предизвикал катастрофата „Ж. тук е направил мазало, че има катастрофа“. Я. заявява, че малко по-късно Р. също е дошла на местопроизшествието, но е стояла извън отцепения район. На следващия ден, след като Я. се прибрал от нощна смяна в съвместното му жилище с Р., същата му заявила, че е носила стълба на С. предишната нощ, когато е станал инцидентът. Добавя също, че има телефонен номер на Г. С., който е записал под името „Верстапен“ и по искане на С. били контактували предимно по „Вайбър“. Наличието на сигнална лампа и полицейски палки в автомобила на Г. С. марка „А.“, модел „Ку 7“ се потвърждава и от протоколите за разпити на свидетелите М. И. и З. С..

Установено е още, че и в лек автомобил марка „М.“, собственост на С., също имало поставена сигнална полицейска лампа“, което се потвърждава от протокол за разпит от 08.07.2022 г. и писмено сведение вх. № 513000-127273/29.12.2022 г. на М. И., както и от писмено сведение вх. № 513000-78441/22.12.2022 г. от З. С.. В тази връзка Д. е

посочил нерегламентираното ползване на полицейски лампи от водачи, които нямат това право е наказуемо деяние, като съгласно разпоредбата на чл. 175, ал. 1, т. 2 от Закона за движение по пътищата „Наказва се с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 6 месеца и с глоба от 50 до 200 лв. водач, който: е поставил или използва устройство за подаване на светлинен или звуков сигнал, предвиден за автомобил със специален режим на движение, без да има това право“.

Д. е направил извод, че с бездействието си, а именно като на 05.07.2022 г., младши експерт Я. е станал пряк свидетел на извършено от Г. С. нарушение на чл. 175, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, като не е предприел никакви действия в качеството си на полицейски орган - нито е предприел действия на С. да бъде съставен акт за установяване на административно нарушение, нито е уведомил за това органите на отдел „Пътна полиция“ при СДВР, като същият е нарушил норми от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в Министерството на вътрешните работи, утвърден с МЗ № 8121з-348/25.07.2014 г. (обн. ДВ. бр. 67 от 12.08.2014 г.), а именно:

- т. 19 „Държавният служител пази доброто име на институцията, която представлява“- проявеното от служителя М. Я. бездействие е довело до уронване на престижа на СДВР и институцията МВР като цяло в очите на гражданите З. С. в А. И., които знаейки за използваните в колите на С. полицейски лампи в своите писмени сведения приобщени по делото се възмущават от помощта, която полицаите оказват на „престъпникът С.“ и по този начин уронват престижа на МВР;

- т. 20 „Държавният служител насърчава хората да спазват закона, като дава личен пример с поведението си" - като не е изпълнил задължението си да не прикрива правонарушение, на което е станал свидетел, младши експерт М. Я. не е дал пример на гражданите З. С. и А. И. да спазват законите на Република България, както и на самия нарушител Г. С.;

- т. 24 „Държавният служител изпълнява стриктно и безпристрастно своите професионални задачи, като носи отговорност за своите действия или бездействия " - като не е спазил задължението си да не прикрива правонарушение, на което е станал свидетел, а да предприеме действия за неговото пресичане и разкриване;

- т. 83 „Държавният служител не прикрива доведено до знанието му правонарушение или такова, на което е свидетел, като предприема необходимите действия за неговото предотвратяване, пресичане и разкриване" - с бездействието си, младши експерт М. Я. е прикрил извършени от Г. С. нарушения на чл. 175, ал. 1, т. 2 от ЗДвП и не е предприел никакви действия за пресичане и разкриване на тези нарушения.

В тази връзка според Д. извършеното от служителя се е отразило негативно на авторитета на СДВР пред други служби на МВР и на авторитета на институцията МВР пред обществото. С поведението си младши експерт М. Я. не е дал личен пример да насърчава гражданите да уважават и спазват закона, като по този начин не е допринесъл за изграждането и утвърждаването на положителния образ на МВР пред обществото. Извършеното е станало достояние и на органите на съдебната власт от изнесеното в протоколите за разпити на свидетелите З. С. и А. И. пред Национална следствена служба, във връзка с образуваното досъдебно производство № 11198/2022 г. по описа на СДВР, пр.пр. № 13659/2022 г. по описа на СГП, досъдебно производство № 49/2022 г. по описа на НСлС.

Посоченото поведение на служителя е квалифицирано като дисциплинарно нарушение смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 4 „неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение държавните служители в МВР" от ЗМВР, съставомерно по чл. 203, ал. 1,

т. 13 „деяния несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижът на службата“ от ЗМВР .

Предложено е на директора на СДВР за така установеното извършено тежко нарушение на служебната дисциплина, на М. Я. да бъде наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и служебното му правоотношение да бъде прекратено на основание чл.226 ал.1,т.8 от ЗМВР.

На 06.01.2023г.на жалбоподателят е връчена покана, рег. № 513р-2241/06.01.2023г./л.120/,в която е посочено той лично и подпомагащото го в защита лице по чл.205,ал.3 от ЗМВР да се запознаят със обобщената справка и всички материали от проведеното дисциплинарно производство.

Установява се, че жалбоподателят на 09.01.2023г. се е явил лично пред Д. без адв. П./ протокол № 513р-3998/11,012023г./ и се е запознал със обобщената справка и събраните материали. На жалбоподателя е връчено заверено копие от обобщената справка .

От протокол рег. № 513р-3541/11.01.2023г. се установява, че след служебно извършена от Д. проверка в деловодната система на СДВР е констатирано, че до 10.01.2023г.-17.05ч. от жалбоподателя не са депозиран писмени обяснения или възражения след запознаване с обобщената справка. Съставен е и протокол от следваща дата 12.01.2023г. с рег. № 513р-4047 ,в който е удостоверено, че в срока по чл.207,ал.10 от ЗМВР оспорващият Я. не се е възползвал от правото си да даде допълнителни възражения или обяснения ,по зависещи от него причини.

Със становище рег. № 513-4101 от 12.01.2023г.до директора на СДВР, Д., отново е изложил всички факти и обстоятелства ,посочени в обобщената справка и е потвърдил предложението си на жалбоподателя за извършеното тежко нарушение на служебната дисциплина да бъде наложено дисциплинарно наказание „уволнение“.

На 13.01.2023г. на М. Я. надлежно е връчена покана № 513р-4390/12.01.2023г.от директора на СДВР – ДНО, за даване на писмени обяснения. От жалбоподателя писмено е заявено ,че не желае да дава никакви писмени обяснения ,желае да бъде изслушан от дисциплинарно наказващия орган./л.55/ Предвид заявеното се установява, че ДНО е определил дата и час за изслушване на 16.01.2023г. в 14.00ч. в кабинет 407 в сградата на СДВР./л.54/.

Установява се ,че на посочената дата и час ,жалбоподателят не се явил за изслушване от ДНО по зависещи от него причини видно от съставен протокол рег. № 513р-5856 от 16.01.2023г./ л.50-л.51/.

На основание чл.206,ал.1 от ЗМВР от ДНО му е предоставена нова възможност да бъде изслушан на 17.01.2023г., в 9.30ч. в сградата на СДВР ,ет.4, кабинет 407, като той е предупреден за неблагоприятните последици които ще търпи, в случай, че не се яви за изслушване, без извинителна причина.

Протокола е връчен надлежно на М. Я. на 17.01.2023г., в 8.31ч. пред сградата на 04 РУ при СДВР ,което е видно от саморъчното отбелязване на жалбоподателя върху същия и от съставения протокол рег. № 513р-6136 от 17.01.2023г. от М. Б. -старши експерт в 02 сектор „Дисциплина, дисциплинарна практика и професионална подготовка“към отдел „Човешки ресурси“ при СДВР в присъствието на инспектор В. А.-полицейски инспектор 4-та степен в група „Охрана на обществения ред“ на сектор „Охранителна полиция“ към 04 РУ СДВР. От протокола се установява и обстоятелството, че на жалбоподателя е била предоставена възможността след осъществен телефонен разговор с адв. М.П. да посочи ден и час, в който ще може да се яви заедно с адвоката

за изслушването му от ДНО, но Я. заявил изрично след разговора си с адв. П., че не могат да посочат такава конкретна дата и час за изслушване./л.48/.

В оспорената в настоящото съдебно производство заповед №513з-395 от 17.01.2023г. от директора на СДВР е изложена подробно установената фактическа обстановка и е прието, че с действията си жалбоподателят е нарушил горепосочените разпоредби на т. 19, т. 20, т. 24, т. 83 и т. 86 от Етичен кодекс за поведение на държавните служители в МВР, утвърден със заповед № 8121з-348/25.07.2014 г. На основание чл. 194, ал. 2, т. 4 и чл. 197, ал. 1, т. 6, във вр. с чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР, на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и на основание чл.226,ал.1,т. 8 от ЗМВР е прекратено служебното му правоотношение. За така наложеното наказание са изложени мотиви, че са взети предвид всички събрани доказателства и писмените обяснения на младши експерт М. Я., които са оценени като неаргументирани. Посочено е още, че деянието, извършено от младши експерт М. Я., е изключително укоримо от общоприетия морал за поведение, както на всеки гражданин, така и на полицейски служител, какъвто е той. Нормалното очакване е полицейските органи да предотвратяват, пресичат и разкриват противоправни деяния, а не да бездействат когато станат свидетели на нарушения на закона. Прието е в оспорената заповед, че същите тези противоправни деяния на 05.07.2022 г. извършени от Г. С. са особено тежки, имайки предвид, че впоследствие е предизвикал тежко пътнотранспортно произшествие, при което са загинали две лица. В мотивите е посочено, че наложеното дисциплинарно наказание е съобразено и с цялостното поведение на държавния служител, като е взето предвид, че по време на службата на младши инспектор М. В. Я. не са налагани дисциплинарни наказания, а е бил награждаван десет пъти с „писмена похвала“ видно от кадрова справка № 513р-107077/01.11.2022 г. Д. е приел, че получените награди и липсата на наложени наказания, не водят до отпадане на необходимостта от ангажиране на дисциплинарната отговорност на служителя, с оглед тежестта на нарушението и настъпилите вредни последици.

Оспорваната заповед е връчена лично на жалбоподателя на 17.01.2023 г.

В хода на съдебното производство са събрани писмени доказателства както следва : заверени преписи от специфична длъжностна характеристика на длъжността командир на отделение в група „Охрана на обществения ред“ на сектор „Охранителна полиция“ към РУ на СДВР по стандартен формуляр рег. № 513-17151/17.06.2015г.,утвърдена със заповед рег. № 513з-3908/18.06.2015г.,ведно с протокол рег. № 513р-54120 от 02.07.2019г. за запознаване и връчване на екземпляр от същата на 31.05.2019г. на М. Я./л.514-л.517/, удостоверение рег. № 513р-15520 от 09.02.2023г. на началник 01 сектор към отдел „Човешки ресурси –СДВР от което се установява че съгласно заповед № 812К-8940/20.07.2021г. на министъра на вътрешните работи старши комисар К. И. М. е преназначен на длъжност –директор на Столична дирекция на вътрешните работи ,която длъжност изпълнява и към 09.02.2023г./л.550/. От събрани по реда на чл.192,ал.1 ГПК вр. чл.144 АПК писмени доказателства от трети неучастващи по делото лица ВГ АД ЕИК[ЕИК], представлявано от изпълнителния директор А. А. се заявява в писмо вх. № 38104/26.10.2023г.,че лицето Г. С. не е бил собственик или наемател на автомобилка в хотел „М.“/л.561/;от представените от отдел „Пътна полиция“към ГД „Национална полиция,–МВР, с писмо, рег. № 3286р-53799/27.10.2023г.на О“ПП“ справка по история за ПС с рег. [рег.номер на МПС] , лек автомобил,рама WAUZZZ4M1JD0444482 от 11.11.2023г.и данни за служебна промяна на регистрацията

на МПС с рег. [рег.номер на МПС] със стар рег.номер С. Модел марка- А. СКУ7,рама № WAUZZZ4M1JD0444482, първа регистрация 13.06.2018г.,вид лек автомобил, състояние-спрян, на основание чл.171,т.2,б.а от Закона за движение по пътищата-техническа неизправност/13.06.2022г., се установява че лекия автомобил е собственост на „Б. транс 96 ЕООД с ЕИК 20641.2710 ,със седалище и адрес на управление [населено място] , [улица] / л.564-л.566/. Идентични установявания са посочени и на лист 247 в приложения по делото Доклад при дирекция „Инспекторат“МВР с рег. № 4575р-1768 от 31.08.2022г., от които е видно, че автомобилът причинил ПТП на 05.07.2022г. е марка „А. Q7, с немски рег. № MUG0104 , с рама WAUZZZ4M1JD0444482,с регистрация в България с рег. [рег.номер на МПС] и е собственост на фирма „Б. транс „с управител Г. С. от [населено място]. Установява се от служебно извършената от съда справка в Търговския регистър и регистър на юридическите лица с нестопанска цел, правно значимото обстоятелство че дружеството „Б. транс 96 ЕООД с ЕИК 20641.2710 считано от 16.05.2022г. до настоящият момент се представлява от Г. К. С., който е и едноличен собственик на капитала.

При така установените факти, като извърши по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК цялостна проверка за законосъобразност на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, Административен съд София – град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в законния срок от активно легитимирано лице, имащо правен интерес да оспори процесната заповед, която представлява подлежащ на съдебно обжалване индивидуален административен акт.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Обжалваната заповед за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“ на служителя М. В. Я. е издадена от компетентен административен орган, в съответствие с нормата на чл. 204, ал. 1, т. 3 ЗМВР - директор СДВР, на когото изрично нормата на чл. 207, ал. 1, т. 2 от ЗМВР е предоставила правото да бъде дисциплинарна наказващ орган по смисъла на чл. 207, ал. 1, т. 2 от ЗМВР за всички нарушения (като ръководител на структурите по чл. 37) на държавните служители на младши изпълнителски длъжности и за стажантите за постъпване на младши изпълнителски длъжности. Длъжността, която е заемал жалбоподателят е младши изпълнителска (съгласно Класификатора на длъжностите в МВР, утвърден със заповед № 8121з-212 от 24 февруари 2015 г. относно утвърждаване на класификатор на длъжностите в МВР в сила от 24.02.2015. на министър на вътрешните работи).

В случая, между страните няма спор, а от удостоверение рег. № 513р-15520 от 09.02.2023г. на началник 01 сектор към отдел „Човешки ресурси –СДВР се установява, че със заповед № 8121К-8940/20.07.2021 г. на министъра на вътрешните работи ст. комисар К. М. е преназначен на длъжност -директор на СДВР. която длъжност изпълнявал и към датата на оспорената заповед. Административният акт съдържа изискуемите от разпоредбата на чл.210, ал.1 от ЗМВР реквизити-извършителят; мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено

нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта. Заповедта е мотивирана, като са изложени конкретни съображения от фактическо и правно естество. Спазена е и установената форма на заповедта - писмена, като са посочени фактическите и правни основания за издаването ѝ, поради което не е нищожна поради липса на форма.

При издаване на оспорената заповед са спазени всички съществени изисквания на процедурата по налагане на дисциплинарното наказание "уволнение", разписани в ЗМВР. Заповедта е постановена в рамките на преклузивните срокове по чл. 195, ал. 2 от ЗМВР. Дисциплинарното производство е образувано със заповед № 513з-11105 от 20.12.2022г. на „за директор“ на СДВР –старши комисар В. Т. И. на длъжност заместник директор на СДВР, компетентен орган, действащ при условията на заместване съгласно заповед № 513з-11024/16.12.2022г. на директора на СДВР на л.185 от делото, с която е определен и дисциплинарно разследващият орган съгласно изискванията на чл. 207, ал. 1, т. 2 ЗМВР. Заповедта е надлежно връчена на жалбоподателя на 21.12.2022г. /л.65/

Неоснователно е оплакването за допуснати нарушения на чл. 205, ал. 1, чл. 206 ал. 1 и на чл. 207, ал. 8 ЗМВР, довели до ограничаване правото на защита на оспорващия. По делото се установи, че на жалбоподателя е осигурена в пълен обем възможността да участва в производството като представя писмени обяснения и възражения след като се запознае с доказателствата по дисциплинарната преписка, включително с предоставяне на заверени преписи от поисканите от него писмени доказателства от преписката. На Я. е връчена надлежно за запознаване обобщената справка от 06.01.2023г., с която той се е запознал лично на 09.01.2023г. След изготвяне от Д. на становище, изх. № 513р-4101/12.01.2023г. за проведеното дисциплинарно производство по чл. 207, ал. 1, т. 2 от ЗМВР и одобрението му от ДНО с резолюция от 12.01.2023г., наказания служител отново е бил поканен да даде допълнителни писмени обяснения. Саморъчно на 13.01.2023г. той е отказал да стори това и е пожелал на бъде изслушан от ДНО. Настоящата съдебна инстанция приема, че няма допуснато нарушение на чл. 205, ал. 3 от ЗМВР и чл. 206 ал. 1 ЗМВР. Установи се, че служителят Я. е упълномощил адвокат М. П. с пълномощно от 21.12.2022 г. като подпомагащо лице в производството, като пълномощното е депозирано от жалбоподателя пред Д. на 04.01.2023г. Безспорно от законодателя фигурата на подпомагащото лице е създадена с цел да се помага на служителя при осъществяване на неговата защита в дисциплинарното производство, но след запознаване с хронологията и съдържанието на съставените протоколи за периода 21.12.2022г.-17.01.2023г., прави впечатление, че подпомагащото оспорващо лице, многократно е било поканено да участва при извършване на съответните процесуалните действия, лично чрез жалбоподателя или след проведени с него от Д. телефонни разговори, на които покани адв. П. не се е отзовал или категорично е отказал да присъства. Същевременно от жалбоподателя са депозирани писмени обяснения адресирани до директора на СДВР в качеството му на ДНО/л.122 и л.125/, в които е даден отговор за поставените му от Д. въпроси с покана от 03.01.2023г. /л.117-118/ и са направени доказателствени искания за събиране на писмени доказателства, които са приети за относими от Д. към изясняване на обективната истина. Дадените от оспорващия обясненията са приети от ДНО на 12.01.2023г. и

след запознаване на жалбоподателя с обобщената справка на 09.01.2023г. Изрично поисканото от оспорващия да бъде изслушан по реда на чл.206, ал., ЗМВР от дисциплинарно наказващия орган –директора на СДВР, независимо, че са му предоставени две възможности в последователни дни на 16 и 17 януари 2023г. да бъде изслушан, съдът намира, че отново е било възпрепятствано от адв. П. със съгласието на наказвания служител. Поради това за съда се налага убеждение че нарушението се явява несъществено, защото не се е отразило на защитата и по арг.чл.205 ал.5 от ЗМВР, съгласно която „участието в дисциплинарното производство на лицата по ал. 3 се осигурява от служителя, срещу когото то се води, и тяхното отсъствие по неуважителни причини не е пречка за извършване на действия по производството“.

Съгласно чл. 206, ал. 2 от ЗМВР, при определяне на вида и размера на дисциплинарни наказания се вземат предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата.

В процесният случай дисциплинарната отговорност на Я. е ангажирана за неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР - не са спазени разпоредбите на т.т. 19, 20, 24, 83 и 86 от „Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР“, чл. 197, ал. 1, т. 6 от ЗМВР и чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР „деяния, несъвместими е етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижът на службата“.

Посочените за нарушени норми от Етичния кодекс гласят, че: т. 19 „Държавният служител пази доброто име на институцията, която представлява.“; т. 20 „Държавният служител насърчава хората да спазват закона, като дава личен пример с поведението си“; т. 24 „Държавният служител изпълнява стриктно и безпристрастно своите професионални задачи, като носи отговорност за своите действия или бездействия“ т. 83 „Държавният служител не прикрива доведено до знанието му правонарушение или такова, на което е свидетел, като предприема необходимите действия за неговото предотвратяване, пресичане и разкриване“ и т. 86 „При отношенията с правонарушителите държавният служител запазва неутрално поведение, като действа начин, който не подлага под съмнение неговата обективност“. Посочените нарушения на Етичния кодекс са квалифицирани като тежки нарушения на служебната дисциплина по силата на чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР, която норма гласи, че за деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата, се налага дисциплинарно наказание „уволнение“.

Оспорената заповед е издадена в съответствие с материалния закон.

От доказателствата по делото безспорно се установява, че младши експерт М. Я. е поддържал близки отношения с лицето Г. С., което предизвикало тежко пътнотранспортно произшествие, управлявайки лек автомобил марка „А. Q7, с немски рег. № MUG0104 , рама WAUZZZ4M1JD0444482,с регистрация в България ,рег. [рег.номер на МПС] , собственост на фирма „Боби транс 96“ЕООД ЕИК 206412710 , с управител Г. С. , при което са загинали две лица на 05.07.2022 г., в [населено място], на [улица]. Установено е, че младши експерт Я. многократно използвал автомивка, за да измие личния автомобил О., чийто държател през 2022г. е бил С., като не заплащал за услугата. От данните се установява, че на 05.07.2022 г., около обяд, младши експерт Я. и младши инспектор Ч. - и двамата служители 04 РУ-СДВР, пристигнали на автомивката в хотел „М.“, където имало спрени два автомобили - марка „М.“, а другият марка „А.“, модел „Ку 7“, като вторият автомобил е бил с

регистрационни табели на друга държава. От представените доказателства в съдебното производство от отдел „Пътна полиция“ се установи, че лек автомобил марка „А.“, модел „Ку 7“ с рег. № рег. [рег.номер на МПС] е собственост на Б. транс 96“ЕООД ЕИК[ЕИК] , чиито представляващ и едноличен собственик на капитала ,съгласно вписаните обстоятелство в ТР считано от 16.05.2022г. до настоящия момент е Г. К. С.. По молба на същия двамата служители закарали лекия автомобил марка „А.“, модел „Ку 7“ в автосервиз в[жк], като автомобилът е бил управляван от младши инспектор И. Ч., а младши експерт Я. е пътувал на пасажерското място до него. През цялото време зад тях се е движел С. управлявайки лекия автомобил „М.“. В автомобилът марка „А.“, модел „Ку 7“, с който са се придвижвали на таблото на предното стъкло имало полицейски лампи, както и палки на МВР зад предните две седалки. След като оставили автомобила в автосервиза служителите се качили в „Мерцедеса“ при С. и той ги върнал обратно в автомивката. На следващо място е безспорно налице доказателство за близките взаимоотношение между младши експерт Я. и Г. С., което е отразено в протокола за разпит на С. Р. (приятелка на младши експерт Я., с която живее на семейни начала) от дата 06.07.2022 г. в Национална следствена служба, в който тя споделя следното: „През пролетта на 2022 г. бяхме с приятелят ми - М. Я., който полицай в 04 РУ- СДВР и тогава разбрах, че се познава с въпросния Г. С.. Г. разпозна първо приятеля ми, после се сети, че аз съм му свалила преди време номерата на колата му. Похвали се, че е взел под наем автомивката на хотел М. и ни покани да си измием колите. През последните месеци много пъти сме ходили в автомивката да си мием личните коли. Сблжихме се, но не бих казала, че сме приятели или добри познати...“.

Тези установявания не бяха оборени в хода на съдебното производство.

Безспорно е, че нерегламентираното ползване на полицейски лампи от водачи, които нямат това право е наказуемо деяние, като съгласно разпоредбата на чл. 175, ал. 1, т. 2 от Закона за движение по пътищата „Наказва се с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 6 месеца и с глоба от 50 до 200 лв. водач, който: е поставил или използва устройство за подаване на светлинен или звуков сигнал, предвиден за автомобил със специален режим на движение, без да има това право“. В тази връзка обосновано Д. е направил извод, че с бездействието си на 05.07.2022 г., младши експерт Я. е станал пряк свидетел на извършено от Г. С. нарушение на чл. 175, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, като не е предприел никакви действия в качеството си на полицейски орган - нито е предприел действия на С. да бъде съставен акт за установяване на административно нарушение, нито е уведомил за това органите на отдел „Пътна полиция“ при СДВР, като същият е нарушил норми - от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в Министерството на вътрешните работи, утвърден с МЗ № 8121з-348/25.07.2014 г. (обн. ДВ. бр. 67 от 12.08.2014 г.). Наличието на полицейски атрибути (сигнална лампа и полицейски палки) в двете коли на С. е установено и се потвърждава от протоколите за разпити на М. И., З. С. и А. И., проведени съответно на 08.07.2022 г., 07.07.2022 г. и 08.07.2022 г., както и от писмено сведение вх. № 51300(78441/22.12.2022 г. от З. С., писмено сведение вх. № 513000-78446/22.12.2022 г. А. И. и писмено сведение вх. № 513000-127273/29.12.2022 г. от М. И..

Въз основа на тези данни дисциплинарнонаказващият орган е приел, че Я. е извършил нарушение на чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР - деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата“.

като не е изпълнил разпоредбите на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, утвърден със Заповеди на министъра №№ 8121з-348/2.07.2014 г., 8121з-581/08.06.2016 г. и 8121з-12.2018 г.

Този извод на дисциплинарно наказващия орган е обоснован и правилен.

В хода на дисциплинарното разследване органът е събрал достатъчно доказателства, сочещи на извършване на посоченото в заповедта нарушение на чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР, а именно деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата.

В случая е налице фактическият състав по чл. 203, ал. 1, т. 13 ЗМВР действията на служителя са в нарушение на визираните етични правила и като резултат са довели до уронване престижа на службата. Действията на Я. са станали известни на органите в структурата на МВР, както и на органите на съдебната власт, което несъмнено е довело до негативен ефект върху авторитета на службата. Дисциплинарно наказващият орган при коректно установени фактически обстоятелства е изградил обосновани правни изводи относно извършените дисциплинарни нарушения и е дал точна правна квалификация на действията на служителя, поради което обжалваната заповед е материално законосъобразна. Действията, с които жалбоподателя е нарушил етичните норми, са посочени и точно отнесени към съответното правило за поведение. Обосновано е крайното заключение на дисциплинарно наказващия орган, че с поведението си служителят е уронил авторитета на службата.

За извършените тежки дисциплинарни нарушения се предвижда задължително налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“, като ДНО се произнася в условията на обвързана компетентност. Тежестта на извършените дисциплинарни нарушения нормативно е преценена като обуславяща налагането на най-тежкото дисциплинарно наказание "уволнение". С деянието си жалбоподателя е нарушил закона, деянието е несъвместимо с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР и е довело до уронване престижа на полицейската институция, тъй като е станало достояние на органите на МВР и на съдебната власт.

Съдът намира, че деянията на жалбоподателят, в качеството му на държавен служител от МВР, са силно укорими, сериозно уронват престижа на службата и представляват нарушение на горепосочените разпоредби от Етичния кодекс. Несъмнено Я. не е съобразил поведението си със закона и със задължението си да пази доброто име на МВР, което е станало достояние освен на структурите в МВР и на органите на съдебната власт, което реално води до загубване на доверието в полицейската институция. Деянието безспорно е довело до уронване престижа на институцията МВР пред обществото и органите на съдебната власт. Поради това деянията му съставляват тежко нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 203, ал. 1, т. 13 ЗМВР, за което при условията на обвързана компетентност дисциплинарнонаказващият орган законосъобразно е наложил единственото възможно наказание - уволнение.

При издаване на оспорената заповед не се установява и противоречие с целта на закона. В случая директора на СДВР е издал оспорената заповед, след надлежно установяване на извършено дисциплинарно нарушение, при съобразяване установената от закона цел свързана с личната и генералната превенция при налагане на дисциплинарни наказания на служителите от системата на МВР. При определяне наказанието са взети предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено и цялостното поведение на

държавния служител по време на службата.

С оглед гореизложеното съдът намира, че жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

На основание чл. 81 ГПК съдът следва да се произнесе по претенциите на страните за присъждане на разноски.

С оглед изхода на спора и по аргумент от противното на чл. 143, ал. 1 АПК, на жалбоподателя не се дължат разноски, като при отхвърляне на претенция за разноски, съобразно константната практика на ВКС, не се постановява нарочен диспозитив.

Предвид изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК на Столична дирекция на вътрешните работи следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, определено по реда на чл. 37, ал. 1 от ЗПП вр.чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 200 лв.

Така мотивиран Административен съд София-град, 20 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. В. Я., ЕГН: [ЕГН], срещу заповед № 513з-395/17.01.2023 г., издадена от директора на Столична дирекция на вътрешните работи, с която на основание чл. 204, т. 3, чл. 194, ал. 2, т. 4, вр. с чл. 197, ал. 1, т. 6, във вр. с чл. 203, ал. 1, т. 13 вр. чл. 226, ал. 1, т. 8 от Закона за Министерството на вътрешните работи, му е наложено дисциплинарно наказание „уволнение” и е прекратено служебното му правоотношение.

ОСЪЖДА М. В. Я., [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 (двеста) лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му.

Съдия: